Ühe toise lauliner kaest:

Nurme neiduse nugie. Weldei kütand wallaaida
Wahet jätäs waljaeije Kihelkond ei kerweeida.
Kisud jätäs kirweije,
Nurgad neidise nugaje.
Sepä pulma kutsutie
Waderista weideeie
Sepa pulmas soimatie:
Sa olid seppä ilmatarka,
Tagoja Tumalgi tarka.
Wahet jätsid waljaeie
Kisud jätsid kirweeie
Nurgad neidise nugaje.
Sepä suutus ja wihastas,
Tuli pulmasta kodoje,
Waderista woidusta.
Tegi kullasta emändä,
Obedaste toise puole;
Mis on waimule wajaka?
Kiellt suhuje, mielt pähäje,
Südänt rinduje wajaja,
Südämele hengeesta
Engele elo aseta.

+ pahandama

1346.

No 86. — 88

Ann Polton c. 45 a. Udria külast.

Mille mine päsen möisaasta,
Möisaasta, pörguasta,
Löwi lougade wahelta,
Alli undi ammastesta.
Osina saksa sawatu koera
Ilma ännata isanda.
Söid mu seljasta lihada,
Imesid peki persesta,
Musta auga mulgu suusta.

No 87.

Purelge, purelge koerad,
Ärge koerad kokku minge.
Ma saan kingad keskeelta,
Kapukad saan kahe wahelt,
Kingad saan ma kerikus käia,
Kapukad saan kärjäs käia

Ein Bruchstück + einer Parodie auf das „Vaterunser". —

No 88

— — Kodara kidi kädina,
Lusika ludi ladina.
Uised patud, päised patud,
Igawised inge patud.
Pat padadi, pat padadi.

1366